

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ

«Τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου ἐστίν.» Για νὰ γραφῆ ἡ ἱστορία ἐνὸς ἐξέχοντος καὶ διασήμου ἀνθρώπου ἢ μιᾶς χρονικῆς περιόδου πρέπει νὰ προηγηθῆ ἡ γεννήσις ἢ ἀνδρωσις καὶ ἡ δράσις. πρέπει νὰ συντελεσθῶν τὰ συμβάντα, καὶ ὕστερα νὰ ἐρθῆ ὁ ἱστορικὸς συγγραφεὺς νὰ γράψῃ τὴν ἱστορία των. Τοῦτο εἶναι κανὼν καὶ νόμος ὄλων τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων,

Στὴν περίπτωση ὅμως τῆς ἱστορίας τῶν συμβάντων τοῦ Χριστοῦ τὰ πράγματα συμβαίνουσι τελείως ἀντίθετα. Ἡ ἱστορία τοῦ Χριστοῦ εἶναι γραμμένη πολλοὺς αἰῶνες πρὶν γεννηθῆ ἀνδρωθῆ καὶ δράσῃ. Εἶναι γραμμένη ἀπὸ τοὺς προφῆτες τῆς παλαιᾶς Διαθήκης. Ἄν σταχυολογήσουμε τίς διάφορες προφητείας καὶ τίς καταγράψουμε σὲ ἓνα κείμενο, θὰ διαπιστώσουμε ὅτι συνθέσαμε τὴν ἱστορία τοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἀκριβῶς μᾶς τὴν ἱστοροῦν οἱ ἱεροὶ Εὐαγγελισταί. Καὶ γὰρ νὰ εἶμαι περὶ θετικῆς καὶ κατανοητῆς μπαίνω σὲ λεπτομέρειες. Τὰ Ἱερὰ Εὐαγγέλια μᾶς πληροφοροῦν κατὰ βάσιν περὶ τῶν ἐξῆς: Ὁ Χριστὸς ἦταν ἀπόγονος τῆς περιόδου Βασιλογενεᾶς τοῦ ἐξάρχου Βασιλέως Δαυὶδ. Γεννήθηκε ὑπερφυσικά ἀπὸ μιᾶ Παρθένο εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας καὶ τὴν ἐποχὴν ποὺ κυβερνοῦσε ὅλη τὴν οἰκουμένη ὁ Ρωμαῖος Καῖσαρ Αὐγουστος. Ἐνα εἰδικὸ γιὰ τὴν ἐξαιρετικὴν περιστασιᾶ ἀστέρι προσδιώρισε τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς γεννήσεως. Ὁ Ἡρώδης ὁ Βασιλεὺς τῶν ἐβραίων κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πληροφορηθεὶς ἀπὸ τοὺς Μάγους, τοὺς σοφῆς ἀνδρας τῆς Ἀνατολῆς τὸ συμβάν καὶ φοβηθεὶς διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ θρόνου του, ἀπεφάσισε τὴν θανάτωσιν τοῦ γεννηθέντος Βρέφους. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶχε ἀκριβεῖς πληροφορίες διὰ νὰ τὸ ἀνεύρη καὶ νὰ τὸ θανατώσῃ, θανάτωσε ὅλα τὰ βρέφη τῆς περιοχῆς μετὰ τὴν βεβαιότητα, ὅτι μέσα στὰ σφαγιασθέντα νήπια θὰ περιλαμβάνονταν ὅπωςδήποτε καὶ «ὁ τεχνεὺς Βασιλεὺς». Ἐνας προφῆτης, ὁ Ἰωάννης στάθηκε ὁ πρόδρομος του, Διαλαλοῦσε τὸν ἐρχομὸν τοῦ ἀπὸ τίς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ Ἰορδάνου. Ἐξῆσε βίον ἀγιώτατον. Δίδαξε μετὰ λαϊκὴ ἀπλότητα, ἀλλὰ καὶ μετὰ θεῖον ὕψος καὶ βάθος τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ. Διεκήρυξε καὶ ὑπεδειγμάτισε κατὰ τρόπον συναρπαστικὸν τὴν ἀγάπην πρὸς ὅλους οἰκείους ἢ ξένους, φίλους ἢ ἐχθρούς, ὁμοεθνεῖς καὶ ἀλλοεθνεῖς. Πραγματοποίησε ἔργα ὑπεράνθρωπα, αὐτὰ

ποὺ ὀνομάζουμε θαύματα. Ὅχι πρὸς ἐπίδειξιν δυνάμεως ἀλλὰ κυρίως πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ Κηρύγματος περὶ ἀγάπης καὶ εὐσπλαχνίας. Μπήκε ὀλίγον πρὸ τοῦ τραγικοῦ τέλους τῆς ζωῆς του σὰν θριαμβευτὴς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα. Παραδόθηκε στὴν ἐκδίκησιν τῶν κακούργων ἐχθρῶν του ἀπὸ ἓνα μαθητὴν του. Τελείωσε τὴν ζωὴν του καρφωμένος σὲ Σταυρὸν, μετὰ ἓνα φρικαλέον τρόπον ποὺ ταίριαζε μόνον σὲ σκλάβους καὶ μάλιστα σὲ ὄσους ἀπ' αὐτοὺς εἶχαν ἀπανθρωπῶς κακουργήσῃ. Μὰ ὁ βίαιος καὶ ἀνατριχιαστικὸς θάνατός του δὲν ἦταν καὶ νικημὸς του. Ἀλλὰ θεληματικὴ, προσδιωρισμένη ἀπὸ Θεοῦ θυσία, γιὰ τὴν συγχώρησιν τοῦ ἀμαρτωλοῦ ἀνθρώπινου γένους. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἱστορία του δὲν τελειώνει στὸν τάφον. Κορυφούται εἰς τὴν θριαμβευτικὴν ἐξανάστασίν του καὶ τὸν ἔνδοξον γυρισμὸν στὰ οὐράνια Παλάτια του. Καὶ Βασιλεύει περὶ σὰν Κραταῖος καὶ αἰώνιος Βασιλεὺς γῆινων καὶ οὐρανίων. «Καὶ τῆς Βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος.»

Ὅλη ὅμως αὐτὴ ἡ ἱστορία τοῦ Χριστοῦ εἶναι γραμμένη στὶς σελίδες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὡς τίς περὶ παραμικρὰς λεπτομέρειες. Εἶναι γραμμένη ἀπὸ τοὺς προφῆτες. Καὶ δὲν ἀντιγράφει ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, Ὁ καθένας προσθέτει καὶ κάτι δικὸν του. Μειάζουν σὰν ζωγράφοι ποὺ ζοῦν σὲ ξέχωρες ἐποχὰς ὁ ἓνας ἀπὸ τὸν ἄλλον. Καὶ ὁ καθένας βάζει ἀπλῶς μιὰ πινελιὰ στὴ ζωγραφιὰ ὥσπου στὸ τέλος τεχνουργεῖται μιὰ καὶ μὴ φυσιογνωμία, ὅλο ἄρμονία, ἐνότητα, τέχνη καὶ χάρις. Ἡ φυσιογνωμία τοῦ Χριστοῦ.

Πῶς νὰ ἐξηγήσουμε τὸ πρωτοφανὲς καὶ μοναδικὸ τοῦτο συμβάν σ' ὅλη τὴν ἱστορία τοῦ Κόσμου; Καὶ ὁ περὶ κακόπιστος ἂν δὲν ἐχη χάρις τίς φρένες του, μιὰ καὶ μόνη ἐξήγησις ὀφείλει νὰ παραδεχθῆ. Νὰ παραδεχθῆ αὐτὸ, ποὺ ἀνεκοίνωσεν ὁ ἄγγελος εἰς τὸν Ἰωσήφ:

«Τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου ἐστίν.» Ὅτι τὸ ἐκ τῆς Ναζαρηνης Παρθένου γεννηθὲν βρέφος, εἶναι θεῖον βρέφος. Εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεάνθρωπος. Ὅτι εἶναι ἐκεῖνο ποὺ διακηρύσσει κραυγαλέως ὁ Μέγας Παῦλος: «ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμου ἐξαγοράσῃ ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.» Ἦταν ὁ οὐράνιος ἀπεσταλμένος μετὰ σκο

πὸ νὰ μᾶς φανερώσῃ τὸν ἀληθινὸν Θεὸν καὶ τὴν σωστὴν Βουλὴν του, ἀφοῦ μόνος του ὁ ἄνθρωπος δὲν μπόρεσε νὰ τὰ βρῆ ὅσο καὶ ἂν ἐφιλοσόφησεν. Νὰ μᾶς φανερώσῃ τὸ μυστήριον τοῦ αἰωνίου πεπρωμένου μας, νὰ μᾶς ὑψώσῃ εἰς ἠθικὰ ἐπίπεδα περισσεύματα καὶ ἅγια. Νὰ μᾶς ξανασυμφιλιώσῃ μετὰ τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς προσωπικῆς του θυσίας ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἐτσι μόνον θὰ ἐξηφανίζετο ἡ προγονικὴ καὶ προσωπικὴ ἐνοχὴ μας. «Αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.» Ἐξω τελείως ἀπὸ τίς γνώριμες φυσιογνωμίας τοῦ κόσμου τοῦτο ὁ Χριστὸς. Ἐτσι καὶ ξέχωρος καὶ ἀσυνήθιστος τρόπος ποὺ ταίριαζε γιὰ νὰ γραφῆ ἡ ἱστορία του. Ὑπερφυσικὴ ἢ καταγωγὴ του. Ὑπερφυσικὸς ἔπρεπε νὰ εἶναι καὶ ὁ τρόπος γνωστοποιήσεως τῆς ἱστορίας του. Κοσμοϊστορικὴ ἢ ἀποστολὴ του στὸν κόσμον. Ἀνάλογη ἔπρεπε νὰ εἶναι καὶ ἡ φροντίδα τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν παοιδέασιν τοῦ κόσμου ὥστε νὰ εἶναι προετοιμασμένα τὰ πνεύματα καὶ οἱ καρδιὰς γιὰ τὴν ὑποδοχὴν του καὶ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ ἔργου του. Ἄν παρὰ τὴν πανηγυρικὴ αὐτὴ προετοιμασία τῶν πνευμάτων καὶ τῶν καρδιῶν τοῦ περιουσίου λαοῦ Ἰσραὴλ, κύμα τερατώδους μίσους καὶ ἀγρίας ἐμπαθείας ὠρνώθη καὶ ἐπέπεσε βαναύσως καὶ θηριωδῶς ἐναντίον του, φαντασθῆτε τί θὰ ἐγένετο ἀπὸ τὴν πρώτη καὶ ὅλα στιγμὴ τῆς ἐμφανίσεώς του, ἂν δὲν εἶχε προηγηθῆ προφητικὴ προετοιμασία. Βεβαίως ὅλα αὐτὰ δὲν μποροῦν νὰ χωρέσουν στὸν στενὸν μας λογισμὸν. Μὰ ἐγέναν ὅμως. Τί σημασία ἔχει ἂν δὲν τὰ καταλαβαίνουμε; Νὰ τὰ ἀγνοήσουμε δὲν μποροῦμε. Γιατὶ τοῦτο θὰ ἦταν ἡ περὶ ἀνόνητῃ ἀνθαιρεσία καὶ ὁ περὶ γελοῖος παραλογισμὸς. Δὲν διαγράφεται ἡ ἱστορία, ἐπειδὴ ἔτσι μᾶς ἔρχεται περὶ βολικά.

Καὶ οἱ σοφοὶ καὶ πολὺ περισσότερο ἐμεῖς οἱ ἀπλοὶ δὲν ξέρουμε ποῖα εἶναι ἡ οὐσία τοῦ φωτός. Τὸ χρησιμοποιοῦμε ὅμως καὶ ἄς εἶναι μυστήριον ἀνεξήγητο. Τὸ ἴδιο καὶ ἐδῶ. Μυστήριον ἀχώρητο στό νοῦν μας ὁ Χριστὸς. Μὰ διέλαμψε ὅμως καὶ ἐφώτισε καὶ φωτίζει πνευματικῶς τὸν κόσμον περὶ τοῦ πεπρωμένου του καὶ περὶ τῶν θεῶν πραγμάτων. Μακάριος ὁποῖος τὸ ἀφήνει νὰ εἰσχωρήσῃ στὴ διάνοιαν καὶ τὴν καρδιάν του. Ἐπιγινώσκει τὴ μοῖραν του καὶ τὸ σκοπὸν του καὶ βρίσκει τὸ μονοπάτι ποὺ ὀδηγεῖ εἰς τὸν Θεόν καὶ τὴν Βασιλείαν του.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΝΟΜΑΡΧΟΥ

Κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθη ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς, ὡς καὶ εἰς ὅλας τὰς πρωτευούσας τῶν Νομῶν τοῦ Κράτους, μνημόσυνα ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς κομμουνιστικῆς κατὰ τοῦ ἔθνους ἐπιβουλῆς, συμφώνως πρὸς τὸ καταρτισθὲν καὶ κοινοποιηθὲν εἰς τὸν Δήμον Πολυγύρου πρόγραμμα τοῦ Νομάρχου Χαλκιδικῆς κ. Στεργιάκη.

Ὡς ἄνω, Μνημόσυνον δὲν προσήλθεν καὶ δὲν παρέστη ὁ κ. Στεργιάκης, ὡς καὶ τινες τῶν κ.κ. Προϊσταμένων τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, ἀλλὰ καὶ τινες δημοτικοὶ σύμβουλοι. Διερωτήμεθα. Ποῖος θὰ καλέσῃ εἰς ἀπολογία τὸς μὴ προσελθόντας; ὁ πρῶτος μὴ προσελθὼν κ. Νομάρχης; καὶ ποῖος θὰ καλέσῃ τοῦτον ἂν ἀπολογηθῆ διὰ τὴν ἀπου

σίαν του; Δὲν μᾶς ξενίζει ἡ συμπεριφορὰ τοῦ κ. Νομάρχου Χαλκιδικῆς, ὁ ὁποῖος δὲν προσήλθεν ἐπίσης καὶ εἰς τὴν ὡσαύτως παρ' αὐτοῦ προγραμματισθεῖσαν ὁμιλίαν περὶ τοῦ ἀειμνήστου Ἐθνάρχου Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ἥτις ἐπραγματοποιήθη παρὰ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δημοτικῶν Σχολείων Χαλκιδικῆς κ. Με

15ην τρέχοντος μηνός, ὡς ἐπίσης δὲν προσήλθε καὶ κατὰ τὴν περιφορὰν τῆς Σεπτῆς Εὐκόνος τοῦ Πολιούχου Πολυγύρου Ἁγίου Νικολάου, καίτοι προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κασσανδρείας κ. Συνεστόν. προτιμήσας νὰ περιφρονήσῃ καὶ τὴν πρόσκλησιν καὶ τὴν Ἁγίων καὶ τὴν Πόλιν μας, παρὰ νὰ ἐγκαταλείψῃ καὶ καταστρέψῃ

τὴν μεταμεσημβρινὴν ἐν Νέοις Μουδανίοις ἀνάπανσιν του. Δὲν μᾶς ξενίζει διότι, ἐκ πολλῶν ἤδη προηγουμένων ἐνεργειῶν του ἔχομεν σχηματίσει γνώμην περὶ τοῦ δημοσίου τούτου ἀνδρός, ἦν καὶ εὐθὺς ἐξεφέραμεν. Μᾶς ξενίζει ὅμως ἡ ἐν προκειμένῳ στάσις τοῦ κ. κουνίου του ἐντόνως δὲ πρὸς ὕπουργον τῶν Ἐσωτερικῶν,

ὡς, ὅστις ἔλαβε γνώσιν τῆς δλης συμπεριφορᾶς τοῦ κ. Στεργιάκη καὶ δὲν ἐπραξεν ὅ,τι ὄφειλε νὰ εἶχε πράξῃ ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς καὶ τοι κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἔλευσιν του τὴν 29ην παρελθόντος Ὀκτωβρίου σαφῶς εἰς αὐτὸν ἐξετέθησαν ὑπὸ τῆς Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ε.Κ. αἱ διάφοροι ἐνέργειαι τοῦ κ. Στεργιάκη αἱ ὁποῖαι ἐπέβαλον τὴν ἄμεσον ἀπομάκρυνσιν του ἐντόνως δὲ πρὸς ἄλλῃ τὸ σχετικὸν αἴτημα.

